

د افغانستان د سولې پروسه؛ د امریکا د ستراتیژیکو موخو او ټاکنو په ګرو کې!

خبر:

په قطر کې د بین الافغاني خبرو اترو له درې اونۍ بن بست او د جنګ په جبهو کې له بې ساري تاوتریخوالي وروسته د امریکا ځانګړی استازی زلمی خلیلزاد دوحې ته رسېدلی او پر خپله ټویټرپاڼه یې لیکلي، چې سیمې ته څې څو په دغه بهیر کې له ښکېلو اړخونو سره د افغانانو په مالکیت او رهبرۍ د سولې خبرو اترو او د سولې له هوکړې وروسته د سیمه ییزې اړیکې، سوداګرۍ او پراختیا د زیاتوالي په اړه خبرې اترې وکړي. خلیلزاد زیاتوي چې افغانان او نړیواله ټولنه د دوحې د سولې خبرې اترې په دقت څاري او تمه کېږي چې دغه خبرې اترې د افغانستان د سیاسي راتلونکي لپاره د لارې د یوې نقشې چمتو کولو او دايمي او هر اړخیز اوربند لامل شي.

تبصره:

په داسې حال کې چې امریکا له طالبانو سره د سولې له هوکړه لیک څخه د امریکا د متحده ایالاتو او نړۍ په عامه افکارو کې په پوره ډول ګټه اخلي؛ خو د بین الافغاني خبرو اترو برخلیک چې څه ډول غواړي هغسې له خنډونو سره مخ کوي، ترڅو له خپل استعماري سنت سره سم لومړی ستونزه رامنځته کړي او وروسته یې د خیر غوښتونکي منځګړي په توګه حل کوي، ترڅو له یوې خوا پر پروسه تسلط او له بلې خوا د ستونزو په حل کې امریکا ته د اړتیا احساس ژوندی وساتي.

په امریکا کې د سولې طرفدار رهبران وايي، هغه «تروریستي» ډله چې ۱۹ کاله یې له امریکایي او ناټو ځواکونو سره جګړه او دښمني کوله، اوس یې پر ستراتیژیک دوست او همپیمان بدل شوي او په افغانستان کې یې د بهرنیو ځواکونو پر وړاندې خپله جګړه درولې ده. همدارنګه تضمین یې ورکړی چې هېڅ تروریستي ډله د افغانستان خاوره د امریکا او د هغې د متحدینو پر وړاندې نه شي کارولي. پورتنی دواړه موارد د دې لامل شوي، چې د امریکایي ځواکونو د وتلو لپاره لار هواره شوې او د افغانستان په جګړه کې د امریکا لګښتونه په بې ساري ډول راکم شوي او امریکایي ځواکونه هم خپلو کورونو ته د بېرته تګ په حال کې دي. نو د امریکا متحده ایالات د امریکا د تاریخ د خورا اوږدې جګړې د پای ته رسولو په حال کې دي.

په داسې حال کې چې امریکا په دې جګړه کې له نظامي اړخه روښانه ماتې خورلې ده، غواړي د سولې د پروسې له لارې خپله ماتې پر بریا بدله کړي او داسې وښيي چې د افغانستان د جګړې رېښې د افغانانو په فطرت کې دي او امریکا د دوی څخه له جګړې څخه سولې غوښتنې ته نه شي بدلولی. د امریکا متحده ایالاتو یوه برخه موخې چې د افغانستان د لاسپوڅي دولت له لارې یې تعقیبولې، تر لاسه کړې او پاتې سیمه ییزې موخې به په افغانستان کې له راتلونکي نظام سره د سیاسي، اقتصادي، استخباراتي او دیپلوماتیکو اړیکو له لارې تعقیب کړي.

خو تر درې اونيو زیات وخت تېرېږي چې په دوحه کې د بین الافغاني خبرو اترو د پرانیستې مراسم ترسره شوي دي. د دواړو پلاوو د تماس ډلو یو له بل سره تر لس ځله زیات لیدلي دي؛ خو تر اوسه دواړه اړخونه حتی د خبرو اترو د پر مخ وړلو د کړنلارې پر تدوین یوې محسوسې پایلې ته نه دي رسېدلي. په داسې حال کې چې د افغانستان دولت او طالبانو تر منځ د جنګ جبهې په ټول هېواد کې په بې ساري ډول ګرمې شوې دي.

امریکا د سولې د هغې پروسې له پر مخ وړلو څخه چې بیه یې یوازې د افغانانو وینه ده، له یوې خوا د افغانستان له مسلمانو او مجاهدو خلکو څخه د دې خاورې د اشغال پر وړاندې د تقریباً دوو لسیزو جهاد غچ اخلي او له بله اړخه غواړي وښيي چې سوله د افغانانو خپله کورنۍ موضوع ده؛ افغانان په خپله څخه او فطرت کې جنګیالي دي؛ له دې لارې قصد لري، د متحده ایالاتو او نړیوالو عامه افکارو ته ناسم تصویر وړاندې کړي. په داسې حال کې چې د خلیلزاد څرګندونې چې پورته یې یادونه وشوه او د مایک پمپيو څرګندونې چې د بین الافغاني خبرو اترو د پرانیستې په مراسمو کې یې وویل: له افغانستان سره د امریکا

اړيکې او همکارۍ د راتلونکي سياسي نظام په ډول پورې مشروطې دي، چې د افغانانو تر منځ د اوسنيو خبرو اترو له لارې منځ ته راځي. دا ډول څرگندونې د افغانستان د سولې په پروسه کې د امريکا د مستقيمې لاسوهنې ښودونکې دي. مگر د امريکا لاسوهنه په دې کچه کې محدوده نه ده، بلکې هغه بمبارۍ چې همدا اوس په جنګي جبهو کې د دولتي ځواکونو په نامه ادامه لري او تل د افغانستان ملکي وګړي پکې قرباني کېږي، د دوی له خوا تمويل او د هغوی په مستقيم دستور ترسره کېږي.

په داسې حال کې چې ټول پوهېږي چې د جګړې يو اساسي اړخ (د افغانستان دولت) خپله امريکا منځ ته راوړي، تمويل او رهبري يې کوي. ټول مدني او سيکولر حرکتونه يې هم د همدغه نظام تر چتر لاندې منسجم کړي دي، ترڅو په دې اسلامي خاوره کې په ځانګړې توګه د بين الافغاني خبرو اترو په بهير کې د غربي ارزښتونو لپاره غړ اوچت کړي او د يوه ليبرال او کثرت پال نظام لپاره مبارزه کوي چې د ټولو لږکيو لکه همجنسپالو، مرتد شوو او د امريکا د ملاتړو کسانو حقونه پکې تضمين شوي وي، که څه هم په راتلونکي کې د هغه دولت تر نامه لاندې وي، چې د دولت په نامه او قوانينو کې يې اسلام د مختارو او وورستارو په توګه ليکل شوی هم وي.

نو په قضيه کې د ښکېلو ټولو مسلمانو اړخونو لپاره اړينه ده ترڅو د امريکا اصلي څېره سمه درک کړي او خبيث پلانونه يې د اسلام پر اساس د وحدت او يووالي په وسيله له ناکامۍ سره مخ کړي. د سولې خبرې اترې ژر تر ژره بندې کړي، يو د بل پر وړاندې د جګړې جبهې پرېږدي او د اشغالګرو پر وړاندې په يوه مرصوص صف کې جهاد پيل کړي. تر دومره کچې خپل جهاد او دفاع ته دوام ورکړي، ترڅو خبيثه امريکا د خپل تاريخ په خورا اوږده جګړه کې پر ګونډو شي او خپله ماتې په ښکاره ومني، ترڅو ونه شي کولی چې خپل کورني او نړيوال کړکېچونه هممهاله مديريت کړي، تر هغې چې د مستکبرې امريکا د نړيوالې ماتې او کورنۍ تجزيې لامل شي او په دا ډول شرايطو کې به په يوه اسلامي خاوره کې د راشده خلافت دولت د ظهور زمينه هم ممکنه شي.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ) (الانفال: ٢٤)

ژباړه: اي مومنانو! د الله فرمان او د پيغمبر دستور ومني کله مو چې داسې څه ته دعوتوي چې تاسو ته (مادي، معنوي، دنيوي او اخروي) ژوند درښيي.

سيف الله مستنير

د حزب التحرير - ولايه افغانستان د مطبوعاتي دفتر رييس